HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שדומה לפז. מלהיכ כמרגלית: שנטווה לחוט. מפני שהוא רך: כל החנויות נפגרות. שלין מכר לזהב אחר מפני זה: שניח נמי לי. העל שם שדומה לפז ספריס נקרא זהב פרוים בדברי הימים (ב ג): והלח כבר נאמר. בשל כל ימות השנה ושחקת ממנה הדק:

שגלח דרך ימין. שהוא למזרח שהרי הכבש פנדום לכך עולה במזרחו של כבש שמסוך ליפנות לימין: משום לבושו (ג). להלחות משיעורו שהוא כאן בית ומקוף לעורך ושלח לעורך: שמוסיפין לבו ביום. ליטול ממנה גחלים לקטורת של לפני ולפנים אבל קטורת של מזבח הפנימי הרי הוא בקטורת של כל השנה: של קיום הלא. שלא ניתנו אלא לקטיר: להשלים להלחת הלינה. להיות בהן חור מערכה גדולה: לינה. קיסמים דקים: ורבי יוסי הלאת לינה מנא ליה. שהוא ברשלנו של מזבח ולא ילים על הרלפה ויעלה בשהן דולקין על המזבח: ובבלי שרת. בלבוש בגדי כהונה: ובבלי שרת. שלבוש בגדי כהונה למד מן הלא דעתך. מלמד שהלה למד מן הלא על המזבח תוקד בו לא תבבה ובער עליה בבקר בבקר והערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: ויקרא ו ה

5. ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח והערכו עצים על האש: ויקרא א ז

גליון הש"ס

גמ' והב שחוט. מ"ש י טו: שם והב סגור. מ"ש י כח: שם והב פרוים. לה"ג ג ו:

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה משום כבודו של כהן גדול להרחות משיעורו:

תום' ישנים

[העיר] ר' עקיבא על קטרת ולבונה ומחלים שנעג עובל יום בשלמן שספל את כולן. ו"ל שאין כלי שרת מקדשין שלא מדעת, כן תירל רבינו יעקב. אבל קשה לר"ל שלמנו והל פלוגתא דשמוליאל היל בשוכה פרק לולב ועובדה (ג, ל) אי לאי שרת מקדשין שלא מדעת אי לא. ובפ"ק דמנחות (ז, ל) יש שאומר על בריאות זאת אומרת כלי שרת מקדשין ואפילו שלא מדעת, אבל פלוגתא דשמוליאל ורבי יוסי בשהן בהדיל, והמשנה שניה שמלונה בבריאות הוא בכך, אין לומר. ועוד יש לתרץ דמיירי בהן שהמתה של כפף אינה כלי שרת כי אם בשעה שהיא מערה לתוכה. אבל קשה לרבינו שלמנו [והא מזבח מקדש את הכבש] שהוא מקדש את כולו כיון שאין בריכין לכלי הא המפוך מכח שלהן לא מקדש, ומוקי לה בשל יום [שכפורים] והוא הדין למחתה שניה של כל יום, שלא מילתא דשכיחא היא [נקוט] ותע"ג [דמתרגין] בשרק בתרא דתמיד מלרבנן שלא מדעת שלא בריכין לכלי, מיהו לעולם לא מלינן לה [שכפורים] והוא שלא מדעת, לשה פוסל את כולו כיון שאין בריכין לכלי הא המפוך מכח שלהן שלא מדעת שלא בריכין לכלי יום [שכפורים] שניה שלא מדעת, שלא מדעת, שלא מדעת,